

קומץ שחרית וחצי קומץ בין הערבים.

והוינן בה: במאי קמיפלגני?

ומבארין: אבא יוסי בן דוסתאי סבר, לא אשכחן חצי קומץ דקריב. וכיון שלא נאמר בו מחציתה, קרב קומץ לבונה שלם בכל מחצית העשרון⁽³⁴⁾.

ורבנן סברי, לא אשכחן עשרון דבעי שני קמצים. ולפיכך אף הקומץ של הלבונה מתחלק, חציו בבקר וחציו בין הערביים.

בעי רבי יוחנן: כהן גדול שמת ולא מינו אחר תחתיו, שלמדנו לעיל ששיעור מנחתו עשרון שלם בבקר ועשרון שלם בין הערביים האם לרבנן הוכפלה לבונתו, או נב-ב לא?

ושורש הספק הוא: מי אמרינן, מתוך שהוכפלה סלתו הוכפלה לבונתו, והרי אין כאן את הטעם ד"לא אשכחן עשרון דבעי שני קמצים", שהרי יש שני עשרונים ונמצא קומץ לכל עשרון, או דילמא, מאי דגלי גבי סלת שהוכפלה כשמת כהן גדול ומביא עשרון בבקר ועשרון בערב גלי, מאי דלא גלי, והיינו בלבונה לא גלי, ולא אמורים שיכפילנה במת כהן גדול, ולפיכך יביא חצי קומץ בבקר וחציו בין הערביים כבכל מנחת

טעות, שגם אם אין ללמדה ממשנה במסכת תמיד, יש ללמדה מהפסוק דתמיד, דהרי אמר קרא במנחת חביתין "סלת מנחה תמיד", ואנו לומדים, הרי היא לך כמנחת תמיד, מה תמיד אינו בטל לא בשחרית ולא בערבית אף זו אינה בטלה.

ומסקינן: מאי הוי עלה? האם הדין הוא כפי שאמר רבא שאינו בטל, או כרבי ירמיה שדחה דבריו?

אמר רב נחמן בר יצחק: תא שמע מהא דתניא: שלימה היתה קריבה שחרית, ושלימה בין הערבים, ומוכח כדעת רבא שהיתה קריבה אף בין הערביים.

ועתה דנה הגמרא בשיעור הלבונה הבאה עם כל מנחת חביתין של כהן גדול שלא מת.

אמר רבי יוחנן: פליגי בה אבא יוסי בן דוסתאי ורבנן.

אבא יוסי בן דוסתאי אומר: מפריש לה שני קמצים של לבונה, ומביאם עם העשרון השלם שמביא מביתו, ומקריב קומץ שחרית וקומץ בין הערבים, כמו שמפרש בהמשך, שבקומץ של לבונה לא נאמר מחציתה.

ורבנן אמרי: מפריש לה קומץ אחד, חצי

עשרון, שהרי בכל מנחה היה מקריב רק את הקומץ והקומץ הוא אפילו פחות מחצי עשרון, ולכך אף בחביתין קריבה חצי עשרון. אולם לבונה לא קריבה בשום מקום בחצי קומץ.

והגרי"ז תירץ, שחלוק בעיקרו דין עשרון במנחת חביתין מדין קומץ לבונה. שהרי בעשרון מבואר שהיה מביא את העשרון בבוקר ומקדש את כולו, ואחר כך חולק העשרון, ומבואר שזה

34. השפת אמת הקשה, מה ההכרח שמזה שלא אשכחן חצי קומץ דקרב שהיתה באה לבונה שלימה בבוקר, הרי אף חצי עשרון סולת גם לא מצאנו שקרב, ובכל אופן בחביתין קריבה חצי עשרון בבוקר, אם כן אף לבונה נאמר שקריבה חצי עשרון בבוקר וחציה בין הערביים כמו סולת.

ותירץ השפת אמת, שמצינו הקרבה בחצי